

Krisis

Tijdschrift voor actuele filosofie

REDACTIONEEL

Krisis, 2012, Issue 2

www.krisis.eu

In *A cartography of the posthuman* onderzoekt Tamar Sharon de implicaties van nieuwe biotechnologieën voor wat het betekent om mens te zijn. Zij introduceert de notie van ‘gemedieerd posthumanisme’, welke door een combinatie van deconstructivistische en disciplinaire tendensen nieuwe inzichten kan opleveren omtrent ‘natuur’ en ‘de mens’. Bovendien laat haar foucaultiaanse begrip van ethische subjectwording zien wat de transformatieve implicaties van technologische mediatie zijn voor subjectiviteit.

Heden ten dage lijkt ‘actief burgerschap’ een toverbegrip. Het zou de remedie zijn tegen allerlei politiek-bestuurlijke kwalen zoals de vermeende ‘kloof’, gebrekkige ‘politieke participatie’ en een zwak engagement met ‘de publieke zaak’. Mark van Ostaijen en Shivant Jhagroe gaan in hun artikel in op de verschuivende sturingsrelatie tussen staat en burger. Zij betogen dat de burger paradoxaal genoeg steeds minder burger wordt in een tijd waarin hij een steeds actievere en prominentere rol krijgt toebedeeld, en stellen enkele fundamentele vragen over het onderscheid tussen staat en burger en de manier waarop beleid en wetenschap daarmee omgaan.

Nieuwe democratische protestbewegingen als *occupy* en de Spaanse *indignados* lijken voorstander van een vorm van directe democratie en daarmee op gespannen voet te staan met iedere vorm van politieke representatie. Thomas Decreus laat hier tegenin zien dat representatie onver-

mijdelijk is, omdat zij grondlegend is voor de vorming van maatschappelijke identiteiten. Dit betekent echter niet dat we het project van radicalisering en verdieping van democratie moeten opgeven; eerder moeten we opnieuw nadenken over hoe deze kunnen worden gerealiseerd gegeven de alomane aanwezigheid van representatie.

Heeft rechts de notie van democratie weten weg te kapen bij links? Heeft links daarom behoefte aan een nieuwe ‘communistische horizon’? Wat zou het vandaag de dag, in theorie en praktijk, betekenen om communist te zijn, en wat kunnen we in dit opzicht leren van *occupy*? In ons interview met Jodi Dean komen zowel de nieuwe mogelijkheden als de problematische kanten van haar radicale visie aan bod.

Eind vorig jaar publiceerde Gijs van Oenen het boek *Nu even niet! Over de interpassieve samenleving*, waarin hij zijn eigen versie van de notie van interpassiviteit toepast op een breed scala aan terreinen als politiek, democratie, veiligheid en rechtsstaat, de relatie publiek-privaat en uiteindelijk ook ‘ecologie’, onze relatie tot de dingen en de omgeving. In dit *Krisis*-dossier geven techniekfilosoof Bart van Oost, politiek filosoof Herman van Gunsteren en cultuurfilosoof Elke Müller een kritische reactie op *Nu even niet!*, gevolgd door een antwoord van Van Oenen.

In *The politics of home* ontwikkelde Jan Willem Duyvendak een sociologische analyse van thuisgevoelens in termen van de hedendaagse culturalisering van burgerschap in West-Europa en de Verenigde Staten. *Krisis* arrangeerde een uitwisseling tussen een kritische lezer – Tamini Arab – en Duyvendak zelf. Zo komen niet alleen de belangrijkste thema’s van het boek aan bod, maar worden beide gesprekspartners er ook toe uitgenodigd hun ideeën over hedendaagse vormen van uitsluiting verder uit te werken.

Dit nummer besluit met verschillende recensies.

© De Creative Commons Licentie is van toepassing op dit artikel (Naamsvermelding-Niet-commercieel 3.0). Zie <http://creativecommons.org/licenses/by-nc/3.0/nl> voor meer informatie.

Krisis

Journal for contemporary philosophy

EDITORIAL

Krisis, 2012, Issue 2

www.krisis.eu

In *A Cartography of the Posthuman* Tamar Sharon discusses the implications of new biotechnologies for what it means to be human. This leads her to the notion of a ‘mediated posthumanism’, which, through the combination of deconstructive and disciplinary tendencies, can deliver new views on ‘nature’ and ‘the human’, and, through a Foucauldian understanding of ethical subjectivation, highlights the transformative implications of the notion of technological mediation for subjectivity.

Mark van Ostajen and Shivant Jhagroe critically examine the changing relationship between state and citizens in the Netherlands. A case study of ‘active citizenship’ is used to analyze how citizens are discursively transformed into semi-civil servants. An alternative conceptual framework is proposed to problematize dominant diagnoses of social predicaments such as ‘cleavages’ and ‘legitimacy crisis’, leading to fundamental questions about the relation between state and citizen and the way in which policy and government studies deal with this relation.

Recent democratic protest movements such as the Occupy Wall Street Movement and the Spanish Indignados seem to favor a form of direct democracy which is, at first glance, hostile to any kind of political representation. In contrast to this, Thomas Decreus contends that representation is inescapable because it is constitutive for the formation of social identities. We should, however, not abandon the project of radicalizing and

deepening democracy, but rather rethink how these are to be realized given the ubiquity of representation.

Has the right successfully hijacked the notion of democracy? Is the left therefore in need of a new ‘communist horizon’? What would it mean, theoretically and practically, to be communist today and what can Occupy teach us in this respect? In our interview with Jodi Dean the possibilities and problems of her radical vision are explored.

About a year ago Gijs van Oenen published *Nu even niet! Over de interpassieve samenleving*, in which he applies his version of the notion of interpassivity to a broad range of phenomena like politics, democracy, security and the rule of law, the relation between private and public life, and finally ‘ecology’, i.e. our relation to things and to the environment. In this ‘Krisis dossier’ the philosopher of technology Bart van Oost, the political philosopher Herman van Gunsteren and the cultural philosopher Elke Müller share their critical views on *Nu even niet!*, followed by a response by Van Oenen.

In his book *The Politics of Home*, Jan Willem Duyvendak develops a sociological analysis of ‘feeling at home’ in terms of the contemporary culturalization of citizenship in Western Europe and the United States. *Krisis* arranged for an exchange between a critical reader, Tamini Arab, and Duyvendak himself. They discuss how to conceptualize, attribute, and distinguish various forms of exclusion, such as racism, culturalism, nativism, and nationalism.

The issue concludes with several reviews.

© This work is licensed under the Creative Commons License (Attribution-Noncommercial 3.0). See <http://creativecommons.org/licenses/by-nc/3.0/nl/deed.en> for more information.